

Gavimo data : 15/03/2021

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA PRIE
LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL UAB „ARVI“ IR KO 2020-06-08 SKUNDO**

2020 m. spalio **16** d. Nr. S- **187**(7-157/2020)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija), susidedanti iš komisijos pirmininkės Editos Galiauskaitės, narių Evaldo Raistenskio, Rasos Stravinskaitės, Andriaus Veniaus ir Vilmos Vildžiūnaitės (pranešėja) išnagrinėjo uždarnosios akcinės bendrovės „ARVI“ ir ko (toliau – *Arvi* arba Pareiškėja) 2020-08-07 skundą dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Inspekcija, centrinis mokesčių administratorius) 2020-07-23 sprendimo Nr. 69-79 (toliau – skundžiamas sprendimas). Pareiškėjos įgaliojimo atstovai Andrius Paulauskas ir Lauros Augustinavičienė bei Inspekcijos atstovė Stanislava Altuchova 2020-09-08 dalyvavo Komisijos posėdyje.

Komisija n u s t a t ė :

Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 267 straipsnyje (ex 234 straipsnis) nustatyta, kad, valstybės narės teisme iškylus klausimui dėl Europos Sąjungos Teisingumo Teismo (toliau – ESTT, Teisingumo Teismas) kompetencijai priskirtų Europos Sąjungos institucijų priimtų aktų išaiškinimo, teismas, manydamas, kad sprendimui priimti reikia nutarimo šiuo klausimu, gali prašyti Teisingumo Teismą priimti dėl jo prejudicinį sprendimą. Europos Sąjungos Teisingumo Teismas 2010-10-21 sprendime byloje Nr. C-385/09 Nidera Handelscompagnie BV prieš Valstybinę mokesčių inspekciją prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos padarė išvadą, kad Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija) yra teismas pagal EB 234 straipsnį (taigi ir pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 267 straipsnį).

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

1. Vadovaujantis sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 288 straipsnio 3 dalimi, Direktyva yra privaloma kiekvienai valstybei narei, kuriai ji skirta, rezultato, kurį reikia pasiekti atžvilgiu, bet nacionalinės valdžios institucijos pasirenka jos įgyvendinimo formą ir būdus.

2. 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos (toliau – Direktyva) 137 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Valstybės narės gali suteikti apmokestinamiesiems asmenims teisę pasirinkti apmokestinti šiuos sandorius:

- a) <...>;
- b) pastatų ar jų dalių ir žemės, ant kurios jie pastatyti, tiekimą, išskyrus 12 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytą tiekimą;
- c-d) <...>“.

NUORAŠAS TIKRAS

Direktyvos 137 straipsnio 2 dalyje nustatyta, jog valstybės narės nustato išsamias taisykles, kuriomis reglamentuojamas 1 dalyje nurodytos galimybės naudojimas.

3. Direktyvos 168 straipsnyje nustatyta:

„Jeigu prekes ir paslaugas apmokestinamasis asmuo naudoja savo apmokestinamiesiems sandoriams, apmokestinamasis asmuo turi turėti valstybėje narėje, kurioje jis vykdo šiuos sandorius, teisę iš PVM, kurį sumokėti jam tenka prievolė, atskaityti:

a) mokėtiną ar sumokėtą PVM toje valstybėje narėje už prekių tiekimą ar paslaugų teikimą, kurį jam atliko ar turi atlikti kitas apmokestinamasis asmuo;

b-e) <...>“.

4. PVM direktyvos 187 straipsnyje numatyta:

„1. Su ilgalaikiu turtu susijusi PVM atskaita tikslinama penkerius metus, įskaitant prekių įsigijimo ar pagaminimo metus.

Tačiau valstybės narės gali nustatyti, kad PVM atskaita turi būti tikslinama penkerius metus nuo turto pirmo panaudojimo.

Nekilnojamojo turto atveju laikotarpis, kuris naudojamas kaip patikslintos atskaitos apskaičiavimo pagrindas, gali būti pratęstas ne ilgiau kaip iki 20 metų.

2. Kasmet tikslinamas tik penktadalis už ilgalaikį turtą apskaičiuoto PVM arba, pratęsus tikslinimo laikotarpį, atitinkama jo dalis.“

5. Direktyvos 188 straipsnio 1 dalyje yra nustatyta: „<...> Tikslinimo laikotarpiu tiekiamas ilgalaikis turtas laikomas panaudotu apmokestinamojo asmens ekonominėje veikloje iki tikslinimo laikotarpio pabaigos.

Ekonominė veikla laikoma apmokestinama, kai apmokestinamas ilgalaikio turto tiekimas.

Ekonominė veikla laikoma neapmokestinama, kai ilgalaikio turto tiekimas yra neapmokestinamas.

2. 1 dalyje nurodytas tikslinimas atliekamas tik vieną kartą už visą likusį tikslinimo laikotarpį. Tačiau, kai ilgalaikio turto tiekimas neapmokestinamas, valstybės narės gali atsisakyti tikslinimo reikalavimo, jei prekes įsigyjantis asmuo yra apmokestinamasis asmuo, kuris tą ilgalaikį turtą naudoja tik sandoriams, už kuriuos PVM yra atskaitytinas.“

Nacionalinė teisė

6. Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymo (toliau – PVMĮ) 32 straipsnio 3 dalyje yra realizuota Direktyvos 137 straipsnio 1 dalies b punkte nustatyta valstybių narių galimybė ir nustatyta: „Apmokestinamasis asmuo turi teisę pasirinkti už nekilnojamąjį pagal prigimtį daiktą, kuris PVM neapmokestinamas pagal šio straipsnio 1 arba 2 dalį, PVM skaičiuoti šio Įstatymo nustatyta tvarka, jeigu daiktas parduodamas ar kitaip perduodamas apmokestinamajam asmeniui PVM mokėtojų <...>, ir šis pasirinkimas galioja ne trumpiau kaip 24 mėnesius nuo pasirinkimo deklaravimo dienos visiems jo sudaromiems atitinkamiems sandoriams. Savo pasirinkimą apmokestinamasis asmuo privalo deklaruoti centrinio mokesčio administratoriaus nustatyta tvarka. <...>“.

7. Pagal PVMĮ 58 straipsnio 1 dalį: „PVM mokėtojas turi teisę įtraukti į PVM atskaitą pirkimo ir (arba) importo PVM už įsigytas ir (arba) importuotas prekes ir (arba) paslaugas, jeigu šios prekės ir (arba) paslaugos skirtos naudoti tokiai šio PVM mokėtojo veiklai: 1) PVM apmokestinamam prekių tiekimui ir (arba) paslaugų teikimui <...>“.

8. Pagal PVMĮ 67 straipsnio 2 dalies nuostatas: „PVM atskaita šiame straipsnyje nustatyta tvarka turi būti tikslinama: nekilnojamojo pagal prigimtį daikto – 10 metų, <...>, skaičiuojant nuo to mokestinio laikotarpio, kurį atskaityta to turto pirkimo arba importo PVM ar jo dalis (pastato

(statinio) esminio pagerinimo atveju – taip pasigaminto ilgalaikio materialiojo turto pirkimo PVM atskaita tikslinama 10 metų nuo to mokestinio laikotarpio, kurį buvo užbaigti pagerinimo darbai). <...>“.

Pagal PVMĮ 67 straipsnio 5 dalies nuostatas: „Jeigu paaiškėja, kad ilgalaikis materialusis turtas pradėtas naudoti kitai negu šio įstatymo 58 straipsnio 1 dalyje nurodytai veiklai arba prarandamas, PVM atskaita turi būti patikslinta to mokestinio laikotarpio, kurį paaiškėjo minėtos aplinkybės, PVM deklaracijoje atitinkamai (t. y. atskaityta pirkimo arba importo PVM dalimi, tenkančia iki PVM atskaitos tikslinimo termino pabaigos likusiam laikotarpiui) padidinant mokėtiną į biudžetą (mažinant grąžintiną iš biudžeto) PVM sumą“.

Bylos aplinkybės

9. Kauno apskrities valstybinė mokesčių inspekcija (toliau – Kauno AVMI) pakartotinai atliko *Arvi* pridėtinės vertės mokesčio (toliau – PVM) apskaičiavimo, deklaravimo ir sumokėjimo teisingumo patikrinimą ir 2020-04-15 surašė patikrinimo aktą Nr. (7.45) FR0680-199, kuriuo konstatavo, kad *Arvi* už 2015 m. gegužės mėn. UAB „Investicijų ir inovacijų fondas“ (toliau – Fondas) parduotą nekilnojamąjį turtą neturėjo apskaičiuoti pardavimo PVM, todėl PVM deklaracijoje už šį laikotarpį turėjo deklaruoti patikslintą šio ilgalaikio turto atskaitytą PVM sumą, tenkančią laikotarpiui nuo 2015 m. gegužės mėn. iki PVM atskaitos tikslinimo laikotarpio pabaigos – 2022 m. gruodžio mėn. Kauno AVMI 2020-05-22 Sprendimu dėl patikrinimo akto tvirtinimo Patikrinimo aktą patvirtino ir nurodė *Arvi* sumokėti 252296 Eur PVM bei su juo susijusias baudas ir delspinigius.

10. *Arvi*, nesutikdama su Kauno AVMI sprendimu, pateikė skundą centriniam mokesčių administratoriui ir taip inicijavo mokestinį ginčą. Inspekcija 2020-07-23 sprendimu Nr. 69-79 *Arvi* skundo netenkino ir patvirtino Kauno AVMI sprendimą. *Arvi*, nesutikdama su Inspekcijos sprendimu, pateikė skundą Komisijai.

11. Kauno AVMI nustatė, kad *Arvi* išsinuomotame iš akcininkų 2,7410 ha ploto kitos paskirties žemės sklype, esančiame Kumelionių k., Kumelionių sav, pastatė pagalbinį ūkio paskirties pastatą su treniruoklių ir fitneso sale (toliau – Pastatas) bei 2013-01-31 apskaitė ilgalaikio turto pasigaminimą, iš jų PVM – 413 199,62 Eur. *Arvi* ilgalaikio turto pasigaminimo vertę ir PVM deklaravo PVM deklaracijoje už 2013 m. sausio mėnesį.

12. *Arvi* 2015-05-08 Pastatą ir kiemo aikštelę pardavė *Fondui* už 371582,48 Eur, iš jų PVM – 64489,52 Eur ir įvairų ilgalaikį turtą (sporto įrangos, treniruoklių, soliariumo, šaldytuvų, televizoriaus, sėdmaišių ir kt.), buvusį / naudotą Pastate, už 70838,96 Eur, iš jų PVM – 12294,36 eurų.

13. Kauno AVMI konstatavo, kad *Arvi*, pažeisdama PVMĮ 32 straipsnio 3 dalies nuostatas, 2015 m. gegužės mėn. pardavusi seną pastatą apmokestinamajam asmeniui ne PVM mokėtojui, nuo pastato pardavimo kainos apskaičiavo pardavimo PVM ir PVM deklaracijoje už 2015 m. gegužės mėn. nekilnojamojo turto pardavimo sandorį deklaravo kaip PVM apmokestinamą tiekimą. Inspekcija nurodė, kad pirkėjo PVM mokėtojo statusas yra imperatyvi sąlyga, būtina tam, kad apmokestinamasis asmuo galėtų pasirinkti skaičiuoti PVM. *Arvi*, pardavusi seną pastatą (dėl šios faktinės aplinkybės ginčo nėra), pasirinkimo teisės neturėjo, todėl ji už parduotą nekilnojamąjį turtą pardavimo PVM neturėjo apskaičiuoti, o tiekimo sandorį turėjo deklaruoti kaip neapmokestinamą PVM tiekimą. Todėl *Arvi* 2015 m. pardavusi nekilnojamąjį turtą PVM deklaracijoje už 2015 m. gegužės mėn. turėjo deklaruoti patikslintą ilgalaikio turto atskaitytą PVM sumą, tenkančią laikotarpiui nuo šio ilgalaikio turto pardavimo iki PVM atskaitos tikslinimo laikotarpio pabaigos.

NUORAŠAS TIKRAS

14. Inspekcija pabrėžė, kad ES teisės aktai suteikia galimybę valstybei narei nustatyti jos vertinimu atitinkamus reikalavimus, suteikiančius galimybę pasirinkti skaičiuoti PVM nuo neapmokestinamo sandorio. Valstybės narės gali pasirinkti direktyvų įgyvendinimo formą ir būdus (Sutarties dėl ES veikimo 288 straipsnio 3 dalis), o jos nustatytų formalumų turi laikytis apmokestinamieji asmenys (Direktyvos 178 straipsnis).

15. Bylos aplinkybės atskleidžia, kad nekilnojamojo turto pirkėjas – *Fondas* PVM mokėtoju buvo įregistruotas po sandorio kitą mėnesį (2015 m. birželio mėn.). Sandorio sudarymo metu *Fondas* buvo pateikęs prašymą įregistruoti PVM mokėtoju, prašymas įregistruoti PVM mokėtoju pirmą kartą 2015-05-18 nebuvo tenkintas.

16. *Arvi* teigimu, PVMĮ 32 straipsnio 3 dalyje nustatyta sąlyga, kad pirkėjas turi būti ne tik apmokestinamasis asmuo, bet ir PVM mokėtojas, neleidžiant pasirinkti skaičiuoti PVM, kai prekės yra tiekiamos šalies viduje apmokestinamiesiems asmenims ne PVM mokėtojams, yra PVM neutralumo ir laisvos konkurencijos principų pažeidimas ir tai niekaip nėra suderinama su Direktyvos tikslais bei Europos Sąjungos Teisingumo Teismo (toliau – ESTT arba Teisingumo teismas) praktika. Be to, toks apribojimas, kad pirkėjas turi būti ne tik apmokestinamasis asmuo, bet ir sandorio sudarymo metu turi būti įsiregistravęs PVM mokėtoju, apriboja apmokestinamojo asmens (pardavėjo) teisę į PVM atskaitą labiau, nei tai leidžiama pagal Direktyvą, todėl tai prieštarauja PVM fiskalinio neutralumo principui ir visai PVM sistemos esmei.

17. *Arvi* nurodo, kad PVMĮ 32 straipsnis turi būti aiškinamas Direktyvos 132 straipsnio, 135 straipsnio, 137 straipsnio kontekste, kurie numato išimtį iš taisyklės – Direktyvoje numatyti atleidimo nuo PVM atvejai turi būti aiškinami siaurai, nes jais nukrypstama nuo bendro principo, pagal kurį PVM apmokestinamas kiekvienas apmokestinamojo asmens prekių tiekimas ar paslaugų teikimas už atlygį. Tuo tarpu teisė pasirinkti skaičiuoti PVM turėtų būti aiškinama plačiai, nes pasirinkimo teise užtikrinamas fiskalinio neutralumo principas, apsaugantis apmokestinamųjų asmenų teises, užtikrina gamybos ir tiekimų grandinėje dalyvaujančių subjektų lygybę ir sąžiningą konkurenciją.

18. *Arvi* teigimu, Direktyvoje numatytos PVM lengvatos, šias perkėlus į nacionalinius teisės aktus, negali sukurti rezultatų, priešingų Direktyvos siektiniams tikslams, t. y. negali tapti našta verslui dėl pernelyg apsunkintos galimybės pasinaudoti teise skaičiuoti PVM, taip iškreipiant PVM esmę, apribojant teisę į atskaitą bei paneigiant principinę nuostatą, kad PVM yra neutralus verslui ir jį sumoka galutinis vartotojas. *Arvi* nuomone, kyla klausimas, ar mokesčių administratoriaus praktika neprieštarauja Direktyvos 168 straipsnio a punkte numatytos teisės į atskaitą tikslui, ir ar toks aiškinimas atitinka šios Direktyvos 178 straipsnio a punktą ir mokesčių neutralumo bei veiksmingumo principus.

19. *Arvi* nuomone, mokesčių administratorius PVMĮ aiškino ir taikė formaliai, nevertindamas aplinkybių visumos, taip pat neatsižvelgė į Direktyvos siekiamus tikslus. *Arvi* kyla klausimas, ar mokesčių administratoriaus aiškinimas, jog pirkėjo PVM registracija yra ne formalus reikalavimas, o veiksmas, dėl kurio atsiranda teisė pasirinkti skaičiuoti PVM, ypač atsižvelgiant į bylos faktines aplinkybes, t. y. tai, kad sandorio sudarymo metu nekilnojamojo turto pirkėjas jau buvo padavęs prašymą įregistruoti į PVM mokėtojų registrą ir praėjus mėnesiui nuo sandorio sudarymo buvo įregistruotas į PVM mokėtojų registrą, suderinamas su Direktyvos 214 straipsniu ir Direktyvoje siekiamais tikslais.

20. Komisija pastebi, kad PVM atskaitos sistema siekiama visiškai atleisti apmokestinamąjį asmenį nuo bet kokios jo ekonominės veiklos atveju mokėtino PVM naštos, tačiau jeigu pati ši veikla yra apmokestinama PVM (2018 m. liepos 25 d. Sprendimas Gmina Ryjewo, C-140/17, EU:C:2018:595, 29 punktas). PVM direktyvos 184–187 straipsniuose numatyto tikslinio mechanizmu <...> siekiama glaudžiai ir tiesiogiai susieti teisę į pirkimo PVM atskaitą su atitinkamų

prekių ir paslaugų naudojimu apmokestinamiesiems pardavimo sandoriams (šiuo klausimu žr. 2019 m. kovo 27 d. Sprendimo *Mydibel*, C-201/18, EU:C:2019:254, 27 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją). Jei apmokestinamojo asmens įgytos prekės ar paslaugos yra naudojamos neapmokestinamajai arba į PVM taikymo sritį nepatenkančiai veiklai, dėl jų negali atsirasti nei prievolė mokėti pardavimo mokestį, nei teisė į pirkimo mokesčio atskaitą (šiuo klausimu žr. 2018 m. balandžio 11 d. Sprendimo SEB bankas, C-532/16, EU:C:2018:228, 38 punktą).

21. Direktyvos 188 straipsnio 2 dalis numato galimybę netikslinti PVM atskaitos net ir tuo atveju, kai ilgalaikio turto tiekimas yra neapmokestinamas, jei nustatoma, kad pirkėjas yra apmokestinamasis asmuo, kuris tą ilgalaikį turtą toliau naudoja tik sandoriams, už kuriuos PVM yra atskaitytinas, tačiau Lietuvos Respublika, kaip valstybė narė, nėra pasirinkusi šios Direktyvos 188 straipsnio 2 dalyje nurodytos galimybės atsisakyti tikslinimo reikalavimo.

22. Atsižvelgiant į aukščiau išdėstytus motyvus, Komisijai kyla klausimas, ar Lietuvos Respublikos įstatymų leidėjo pasirinktas diskrecijos teisės įgyvendinimas, nustatant, kad teisė pasirinkti skaičiuoti PVM yra siejama su sąlyga, kad pirkėjas turi būti tik PVM mokėtoju įregistruotas apmokestinamasis asmuo, užtikrina Direktyvos principus, atsižvelgiant į Direktyvos tikslus ir esmę. Komisijai taip pat kyla klausimas, ar mokesčių mokėtojo pasirinkimas apskaičiuoti PVM už seno nekilnojamojo turto tiekimą, kai toks pasirinkimas neatitinka PVMĮ 32 straipsnyje nustatyto reikalavimo pirkėjui būti įregistruotu PVM mokėtoju registre, leidžia laikyti tokį sandorį PVM apmokestinamuoju ilgalaikio turto tiekimu, dėl kurio turto tiekėjui neįkyla PVM atskaitos tikslinimo prievolė. Taip pat kyla klausimas, ar Inspekcijos reikalavimas tiekėjui tikslinti PVM atskaitą byloje susiklosčiusiomis aplinkybėmis, kai turto pirkėjas buvo įregistruotas PVM mokėtoju po mėnesio po sandorio sudarymo atitinka PVM direktyvos esmę ir ESTT praktikoje suformuluotus principus.

23. Atsakymai į šiuos klausimus yra esminiai ir būtini, siekiant išspręsti *Arvi* skundą, nes būtent analizuojamų teisės normų aiškinimas / interpretavimas lemia *Arvi* apmokestinimo pagrįstumą ir Inspekcijos teisę apskaičiuoti *Arvi* mokėtinas PVM sumas.

24. Komisija taip pat laiko, kad kreipimasis į Teisingumo Teismą ikiteisminėje mokestinio ginčo nagrinėjimo stadijoje yra tikslingas, siekiant mokestinių ginčų nagrinėjimo operatyvumo.

Komisija, vadovaudamasi Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 267 straipsniu, Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo 156 straipsnio 1 dalyje bei Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo 100 straipsnio 1 dalies 9 punkte įtvirtinta teise sustabdyti mokestinio ginčo nagrinėjimą, n u s p r e n d ž i a :

1. Kreiptis į Europos Sąjungos Teisingumo Teismą, prašant priimti prejudicinį sprendimą tokiais klausimais:

1) Ar toks nacionalinis teisinis reguliavimas, pagal kurį teisė PVM mokėtoju pasirinkti skaičiuoti PVM už PVM neapmokestinamą nekilnojamąjį turtą galima tik tuo atveju, jei daiktas perleidžiamas apmokestinamajam asmeniui, kuris sandorio sudarymo metu yra įsiregistravęs PVM mokėtoju, yra suderinamas su Direktyvos 135 straipsnio, 137 straipsnio aiškinimu, fiskalinio neutralumo bei veiksmingumo principais?

2) Jei į pirmąjį klausimą būtų atsakyta teigiamai, ar nacionalinės teisės nuostatų aiškinimas, kad nekilnojamojo turto tiekėjas privalo tikslinti perleisto nekilnojamojo turto įsigijimo PVM atskaitą, jam pasirinkus apskaičiuoti PVM už nekilnojamojo turto tiekimą, kai toks pasirinkimas pagal nacionalinius reikalavimus yra negalimas dėl vienos sąlygos – pirkėjo PVM mokėtojo statuso nebuvimo, atitinka Direktyvos nuostatas, reglamentuojančias tiekėjo teisę į PVM atskaitą ir jos tikslinimą bei PVM neutralumo ir veiksmingumo principus?

3) Ar administracinė praktika, pagal kurią tokiomis aplinkybėmis, kurios susiklostė pagrindinėje byloje, kai iš nekilnojamojo turto tiekėjo reikalaujama tikslinti nekilnojamojo turto

įsigijimo/pasigaminimo pirkimo PVM atskaitą, šio turto pardavimo sandorį laikant PVM neapmokestinamu nekilnojamojo turto tiekimu dėl pasirinkimo skaičiuoti PVM teisės nebuvimo (nesant pirkėjo PVM mokėtojo kodo sandorio sudarymo metu), nors sandorio sudarymo metu nekilnojamojo turto pirkėjas buvo pateikęs prašymą įregistruoti PVM mokėtoju ir buvo įregistruotas PVM mokėtoju kitą mėnesį po sandorio sudarymo, atitinka Direktyvos nuostatas, reglamentuojančias tiekėjo teisę į PVM atskaitą ir jos tikslinimą ir PVM neutralumo principą? Ar tokiu atveju svarbu nustatyti, ar po sandorio PVM mokėtoju įsiregistravęs nekilnojamojo turto pirkėjas įsigytą turtą realiai naudojo PVM apmokestinamoje veikloje ir nėra sukčiavimo ar piktnaudžiavimo įrodymų?

2. Sustabdyti Pareiškėjos 2020-08-07 skundo dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos 2020-07-23 sprendimo Nr. 69-79 nagrinėjimą, iki Teisingumo Teismas priims prejudicinį sprendimą arba procesas Teisingumo Teisme bus užbaigtas kitu sprendimu.

Pagal Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo 20, 29 ir 31 straipsnius mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su šiuo Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimu, per 1 mėnesį nuo jo gavimo dienos turi teisę apskusti jį Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, 01102 Vilnius).

Komisijos pirmininkė

Edita Galiauskaitė

Komisijos narys

Evaldas Raistenskis

Komisijos narė

Rasa Stravinskaitė

Komisijos narys

Andrius Venius

Komisijos narė

Vilma Vildžiūnaitė

NUORAŠAS TIKRAS

Bendrųjų reikalų skyriaus
vyriausioji specialistė

Jelena Krochmalienė
2021-01-28